

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314210442
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2314210442.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Bratislava, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, proti žalovanej: Ing. B. S., PhD., nar. XX.X.XXXX, adresa G. XXX, o zaplatenie 93,72 Eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 17C/289/2014-118 zo dňa 20.6.2017, t a k t o

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvou výrokovou vetou uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 93,72 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne z dlžnej sumy od 28.11.2013 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Druhou výrokovou vetou vzájomnú žalobu žalovanej zamietol. Treťou výrokovou vetou rozhodol, že žalobcovi priznáva náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 558 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež len „OZ“), § 23 ods. 1, § 25 ods. 1 písm. e), h), u), § 43 ods. 1 a 4 písm. a), b) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 15.11.2013, § 3d ods. 3, 5 písm. d), § 9 ods. 1 veta prvá zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení účinnom k 15.11.2013, ako aj ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013.

3. Prvoinštančný súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobca vykonal dňa 15.11.2013 o 16.31 hod. odťah osobného motorového vozidla žalovanej EČ: SA763CE zaparkované na Čulenovej ulici v Bratislave, na základe rozhodnutia príslušníka Mestskej polície v Bratislave, ktorý vyhodnotil, že vozidlo žalovanej bolo zaparkované v rozpore s ust. zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, konkrétne ust. § 25 ods. 1 písm. e) cit. zák., nakoľko vozidlo žalovanej stálo v odbočovacom pruhu, ust. § 25 ods. 1 písm. h) cit. zák., ďalej vozidlo stálo na mieste, kde je vodorovné značenie a ust. § 23 cit. zák. a tiež vozidlo stálo v protismere. Takto zaparkované vozidlo tvorilo prekážku v cestnej premávke a v zmysle ustanovenia § 43 ods. 4 zák. č. 135/1961 Zb. Cestného zákona, bol jeho odťah dôvodný. Žalovanej bola v správnom konaní za takéto porušenie dopravných predpisov uložená bloková pokuta, ktorú uhradila pri preberaní vozidla. Svoju aktívnu vecnú legitimáciu žalobca oprel o ustanovenie § 3 ods. 5 písm. d/ zák. č. 135/1961 Zb. a ako aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 22/2010 z 20.12.2011. K pasívnej vecnej legitimácii žalovanej žalobca

poukázal na ust. § 43 ods. 1 a 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z. Žalovaná je prevádzkovateľom vozidla, a to aj s poukazom na ust. § 2 zák. č. 725/2004 Z.z. Čo sa týka nákladov na odťah vozidla, súd mal za to, že je potrebné účtovať na konkrétny odťah všetky finančné náklady, ktoré žalobcovi v súvislosti s vykonaním odťahu vznikli a boli vynaložené na zabezpečenie plnenia tejto verejnej služby, a to nielen priame náklady, t.j. kilometrovú sadzbu a náklady obslužného personálu, ale aj nepriame náklady, ako spotreba energií, poistenie, prenájom priestorov, strážna služba, dane, poplatky a ďalšie. Podľa § 43 ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z., správca cesty môže odstrániť vozidlo stojace na ceste vrátane chodníka na náklady jeho prevádzkovateľa, ak je na mieste, kde tvorí prekážku cestnej premávky a podľa odseku 5, ak vozidlo tvorí prekážku cestnej premávky alebo, ak ide o vozidlo uvedené v odseku 4 a v § 25, môže o jeho odstránení rozhodnúť aj policajť; také vozidlo odstráni na náklady jeho prevádzkovateľa policajtný zbor alebo správca cesty podľa rozhodnutia policajta. Čo sa týka spôsobu určenia ceny za odťah, súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/122/2007 z 8.4.2008, ale aj sp. zn. 6Co/183/2012 z 10.9.2012. Uviedol, že odo dňa zriadenia strediska odťahovej služby akcionár stanovenú výšku za odťah nezmenil, a to aj napriek zvýšeným nákladom žalobcu (najmä pohonné hmoty), nakoľko stanovenú sumu považuje za dostačujúcu náhradu za vykonaný odťah. Náklady na jednotlivé odťahy od stanovenia ceny v roku 2005 vzrástli, čo dokumentuje priložený znalecký posudok, avšak cena jedného odťahu zostala na pôvodnej úrovni. Z fotodokumentácie vyhotovenej tesne pred odťahom vozidla je jednoznačne vidieť, že vozidlo stojí v odbočovacom pruhu, na vodorovnom značení a za dopravnou značkou A21 - obojsmerná premávka. Skutočnosť, či vozidlo tvorí prekážku v cestnej premávke posudzuje a rozhoduje príslušník mestskej polície v zmysle príslušných ustanovení Cestného zákona priamo na mieste, kde bolo vozidlo ponechané. Žalobca nie je subjektom, ktorý rozhodol o tom, že vozidlo tvorilo prekážku v cestnej premávke a nenariadil jeho odťah, ale realizoval iba odtiahnutie vozidla, preto súd vzhľadom na túto skutočnosť zamietol druhým výrokom vzájomnú žalobu žalovanej, nakoľko Dopravný podnik nie je pasívne vecne legitimovaný v takejto žalobe, nie je orgánom verejnej moci podľa zák. č. 514/2003 Z.z., preto sa súd s poukazom na hospodárnosť konania nezaoberal podstatou údajného nezákonného rozhodnutia a prípadne vzniknutej škody, ani nevykonal v tomto smere žiadne dokazovanie, navyše s poukazom na § 150 CSP ani nemohol, keďže žiada strana dôkazy nenavrhol. Žalobca vyčíslil náklady na konkrétny odťah dňa 15.11.2013 na sumu 115,88 Eur, pričom jednotlivými zložkami nákladov odťahu sú spotreba materiálu a energie, služby, osobné náklady, dane a poplatky, ostatné náklady na hospodársku činnosť, odpis majetku, náklady na finančnú činnosť, vnútropodnikové náklady, režijné náklady + 20% DPH. Súd mal za to, že vykonať ďalšie znalecké dokazovanie na určenie výšky nákladov, by bolo v príkrom rozpore so zásadou hospodárnosti konania, vzhľadom na výšku žalovanej sumy, ale najmä by bolo porušením kontradiktórnosti konania, pričom žiadna zo strán takýto dôkaz ani nenavrhol vykonať, preto súd s poukazom na § 150 CSP ho vykonať ani nemohol, najmä keď nemal pochybnosti o uplatnenej výške nákladov na odťah. Zo záznamu o zistení priestupku mal ďalej súd za preukázané, že dňa 15.11.2013 bol zistený priestupok o 16.25 hod., zadokumentovaný o 16.27 hod. s naložením vozidla o 16.31 hod. Zo zápisu o odstránení motorového vozidla mal súd za preukázané, že o 16.31 hod. bolo motorové vozidlo odstránené a bola vykonaná aj fotodokumentácia, vozidlo bolo privezené na odstavnú plochu na Rožňavskej ulici o 17.00 hod. Vozidlo tvorilo prekážku v cestnej premávke, stálo v odbočovacom jazdnom pruhu. Zo zápisu o výdaji motorového vozidla vyplýva, že dňa 15.11.2013 si žalovaná vyzdvihla vozidlo a toto jej bolo odovzdané o 19.10 hod. Žalobca vystavil žalovanej faktúru č. 2013290421 so splatnosťou 27.11.2013 na sumu 93,72 Eur vrátane 20% DPH. Faktúru žalovaná neuhradila. Dňa 15.11.2013 však podpísala uznanie dlhu pod číslom 3168/2013 podľa § 558 OZ, kde uznala dlh čo do dôvodu a výšky a zaviazala sa ho zaplatiť do siedmich dní odo dňa podpisu uznania dlhu, t. j. do 22.11.2013 (piatok). K zaplateniu nedošlo. Z písomného vyjadrenia Mestskej polície Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy z 27.7.2016 mal súd tiež za preukázané, že v rozhodnutí o porušení dopravných predpisov neboli uvedené všetky porušenia žalovanej, ale len tie najdôležitejšie, hoci na základe sťažnosti žalovanej jej boli dodatočne vysvetlené aj ostatné dôvody odťahu, pričom už samotné dôvody, ktoré boli uvedené v rozhodnutí o odťahu vozidla postačovali na jeho odťah. Žalovaná teda porušila ustanovenia zák. č. 8/2009 Z. z., a to § 25 ods. 1 písm. e) - parkovanie v odbočovacom pruhu, § 25 ods. 1 písm. h) - zakrývanie dôležitého vodorovného značenia, § 23 ods. 1 - parkovanie v protismere. Okrem tohto, čo už nebolo uvedené v rozhodnutí o odťahu vozidla, žalovaná porušila aj ust. § 23 ods. 1 - nedodržanie potrebnej voľnej šírky jazdného pruhu 3 metre pre každý smer jazdy, § 25 ods. 1 písm. u) - iné miesta, kde zastavenie alebo státie môže ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo obmedziť jazdu vozidiel; osobitne na miestach vjazdov a výjazdov z pozemkov, vjazdov a výjazdov z objektov určených na zásobovanie alebo parkovacích miest, nakoľko toto miesto slúžilo aj na vjazd a výjazd motorových vozidiel na príľahlú stavbu budov.

4. Na základe vyššie uvedených zistení dospel súd prvej inštancie k záverom, že žalovaná sa dopustila takých priestupkov, ktoré boli dôvodom na rozhodnutie o odťahu vozidla, o ktorom rozhodol príslušník mestskej polície, pričom žalobca na základe jeho rozhodnutia len vykonal tento odťah. Žalobca má v predmete podnikania uvedenú činnosť odťahovacia služba. Jeho jediným akcionárom je Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, pričom zo zakladateľskej listiny vyplýva, že Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava sa rozhodlo založiť akciovú spoločnosť Dopravný podnik Bratislava, v skrátenej forme DPB, a.s. Uznesením mestského zastupiteľstva Hlavného mesta SR Bratislavy z 15.2.2005 mestské zastupiteľstvo schválilo predmet činnosti o doplnenie odťahovacej služby. Z listu primátora Hlavného mesta Bratislavy adresovaného predsedovi predstavenstva žalobcu Ing. O. Y. z 20.7.2005 vyplýva, že žalobca vystupuje ako správca komunikácie, ktorý odstraňuje prekážky cestnej premávky na náklady prevádzkovateľa vozidla v zmysle príslušných platných predpisov a vystupuje ako právnická osoba založená obcou na tento účel. Súdnou cestou si je žalobca oprávnený vymáhať náklady spojené s odstránením motorového vozidla, ktoré vznikli pri výkone činnosti podľa § 40 zák. č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov. Rozhodnutím primátora Hlavného mesta SR Bratislavy č. 3/2009 z 22.1.2009 bolo Mestskej polícii Hlavného mesta SR Bratislava uložené zabezpečiť výkon rozhodovania o odstránení vozidiel podľa § 43 ods. 1 a 4 písmeno a/, b/ zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Odstránenie vozidla zabezpečí Hlavné mesto ako správca komunikácie prostredníctvom žalobcu. Z predloženého znaleckého posudku č. 2/2013 súd zistil, že náklady na jednotlivý odťah v roku 2012 predstavovali sumu 113,14 Eur. Oprávnenie nariadiť odtiahnutie vozidla má zo zákona výlučne správca cesty, pričom správcom cesty, kde došlo k jeho odtiahnutiu, je žalobca. Príslušník Mestskej polície Hlavného mesta SR Bratislavy je poriadkovým útvarom Hlavného mesta SR Bratislava, pričom mestský policajt bol oprávnený konať vo veci nariadenia odťahu vozidla. Ustanovenia zák. č. 135/1961 Zb. o zverení práv a povinností verejnej povahy určeným subjektom, sú kogentnej povahy. Preto, ak je správcom komunikácie Hlavné mesto SR Bratislava, potom výlučne Hlavné mesto SR Bratislava, bolo oprávnené aj odstrániť predmetné vozidlo z komunikácie, prípadne právnické osoby nimi na tento účel založené alebo zriadené, t. j. žalobca. V danom prípade bolo vozidlo odstránené (odtiahnuté) správcom komunikácie, resp. subjektom, ktorý bol na to oprávnený. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na úhradu nákladov za odťah v sume 93,72 Eur. Odstránenie vozidla bez súhlasu jeho prevádzkovateľa je vážnym zásahom do vlastníckych práv, ktorý je prípustný len na základe zákona. Uvedené spadá do oblasti verejného (správneho) práva, pretože v súvislosti so správou týchto komunikácií nevznikajú súkromnoprávne, ale verejnoprávne vzťahy. Správca cesty pri odstraňovaní vozidla vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie v plnom rozsahu zodpovednosť za jej výkon. Takéto opatrenie, vzhľadom na povahu vzťahu, v rámci ktorého má k nemu dôjsť, je oprávnená vykonať buď obec sama, alebo právnická osoba ňou pre tento účel založená alebo zriadená (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. 2. 2004 sp. zn. 3 Cdo 70/2003). Preto aj odstrániť vozidlo v zmysle ust. § 43 ods. 4 písm. a/, b/ Zákona o cestnej premávke a požadovať náhradu za takéto odstránenie vozidla je oprávnený výlučne správca cesty. V zmysle ust. § 3d ods. 5 písm. d) Cestného zákona, správcom miestnej komunikácie a účelovej komunikácie vo vlastníctve obce môže byť buď obec, alebo právnická osoba obcou na tento účel (t.j. na vykonávanie správy ciest) založená alebo zriadená. Pokiaľ sa žalovaná bránila tým, že vozidlo slúži potrebám maloletého dieťaťa s ŤZP, súd to považoval za zneužívanie práva zo strany žalovanej, nakoľko v čase, keď došlo k odťahu vozidla ho žalovaná nevyužívala pre potreby maloletého dieťaťa, ale pre svoje vlastné potreby, keď sa zúčastňovala prednášky na Právnickej fakulte UK. Súd mal za to, že neobstojí ani argumentácia žalovanej o tom, že ulica bola v čase zaparkovania vozidla jednosmerná, čo preukazovala výtlačkom mapy z „google“, nakoľko sa jej nepodarilo preukázať, že počas doby, kedy auto bolo zaparkované na Čulenovej ulici, došlo k zmene organizácie dopravy. Predložená mapa nemôže byť relevantným listinným dôkazom, nakoľko tieto mapy nie sú vyhotovované orgánom verejnej moci, nie sú štátom garantované ani spravované. V súvislosti s núteným výkonom odťahu vznikli žalobcovi náklady v celkovej výške 93,72 Eur, ktoré žalovaná žalobcovi neuhradila, a to aj napriek uznaniu dlhu s tým, že žalovanej sa nijako nepodarilo vyvrátiť, že dlh v čase uznania existoval. Nie je pritom v súlade s potrebami praktického života, aby sa náklady na odstránenie každého konkrétného vozidla zisťovali individuálne (znalecky), čo by prakticky znamenalo, že celkové náklady na odťah vozidla by sa neprimerane a neprípustne zvýšili. Podľa súdu neobstojí tvrdenie, že náklady na odťah vozidla nemožno paušalizovať, pretože žalobca vykonáva odťahy z centra Bratislavy, kde je rozdiel kilometrových vzdialeností jednotlivých odťahov minimálny a jednak zo znaleckého posudku č. 2/2013 Ekonomickej univerzity v Bratislave vyplýva, že náklady na naftu, resp. benzín tvoria iba malé percento z celkových priamych nákladov na odťah vozidla. Súd mal za to, že z tohto znaleckého posudku je treba vychádzať, keď kalkulácia za 1 odťah pre rok 2012 predstavuje sumu 113,14 Eur a žalobcom

požadovaná suma 93,72 Eur je teda správna. Vyhotovenie znaleckého posudku v tomto konaní by neprimerane zaťažilo žalovanú, ktorá preukázateľne porušila predpisy pri odstavení vozidla. Súd preto žalobe žalobcu vyhovel a priznal mu tiež nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5,25% ročne odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti vystavenej faktúry č. 2013290421.

5. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a v spore plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu účelne vynaložených trov konania v plnej výške.

6. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná v celom jeho rozsahu odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) a f) CSP, teda že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, pretože nevykonala navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a pretože dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, urobil vykonanie dôkazu navrhovaného oboma stranami cestou Dopravného inšpektorátu v zmysle ustanovení § 107, § 108, § 109 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, zväzil ďalšie argumenty a rozhodol vo veci na základe opätovného právneho posúdenia veci a vyhovel žalovanej aj vo veci jej vzájomného návrhu.

7. Žalovaná dôvodila, že uznala v čase jeho vzniku dlh voči Dopravnému podniku Bratislava, a.s., avšak po zistení skutkového stavu na základe ktorého malo byť vozidlo odtiahnuté, podala podnet a neskôr i odvolanie voči rozhodnutiu príslušníka MsP Bratislava Staré Mesto. Odtiahnutie motorového vozidla Dopravným podnikom Bratislava, a.s. na základe rozhodnutia príslušníka Mestskej polície Bratislava - Staré mesto z ulice Čulenova, považuje za nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci, voči ktorému sa odvolala na príslušnom oddelení MsP BA - Staré mesto, rovnako voči nemu podala námietku v konaní na súde. Výšku náhrady za nemajetkovú ujmu vyjadrila ako sumár nákladov pozostávajúcich z vyčíslených súdnych poplatkov, uhradenej blokovej pokuty a trov súdneho konania. Žalobca zakladá svoj nárok na úhradu za odťah na výkone, ktorý urobil z rozhodnutia policajta MsP BA Staré Mesto. V zázname o zistení priestupku uviedol príslušník MsP ako dôvod odtiahnutia ust. § 43 ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z., pričom k tomuto ustanoveniu sa vzťahujú aj ust. § 43 ods. 1, 2 a 3 definujúce prekážku a spôsob jej odstraňovania, pričom z dikcie týchto ustanovení vyplýva, že prekážku je povinný bezodkladne odstrániť ten, kto ju spôsobil. V danom prípade však nedošlo k odťahu bezodkladne, v čase od 13.30 hod., ale až o 16.30 hod., s časovým rozdielom 3 hodiny. Záznam o zistení priestupku udáva čas zistenia priestupku o 16.25 hod. (s namietaným prepisovaním údajov z času 18.25 hod.), zadokumentovania o 16.27 hod. a naloženia vozidla o 16.31 hod., čím vzniká časový interval 4 minúty, ktorý postačoval žalobcovi, aby od okamihu zadokumentovania do naloženia realizoval výjazd z ulice Rožňavská na ulicu Čulenova. Z toho vyplýva, že vozidlo nebolo odtiahnuté vo frekventovanom čase, ale až v čase po 16.00 hod., kedy v meste už nie sú akútne parkovacie pomery. K ostatným porušeniam pravidiel cestnej premávky žalovaná namietala na Veliteľstve MsP Bratislava, pričom však MsP Bratislava Staré Mesto potvrdila správnosť vyhodnotenia dopravného priestupku príslušníkom MsP, avšak odvolanie nepostúpila na príslušný dopravný inšpektorát tak, ako to žiadal i žalobca. Nie je teda pravdivý výrok súdu, že by strany sporu neprinášali dôkazy na podporu svojich tvrdení. Naopak, podľa § 150 ods. 2 CSP môže súd na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností požiadať strany o ďalšie skutkové tvrdenia. Žalovaná v konaní pred súdom objasnila dôvody, pre ktoré poprela tvrdenia protistrany a súčasne i uviedla dôkazy na potvrdenie týchto dôvodov. Pri parkovaní vždy zastávala názor, aby zaparkované auto netvorilo prekážku iným vozidlám a neporušovala dopravné predpisy. Zaparkované auto stálo v súlade s ust. § 25 ods. 1 písm. d) veta za bodkočiarkou: „tento zákaz neplatí v obci na križovatke tvaru „T“, náprotivnej strane ústiacej cesty.“ Z priložených fotografií urobených počas odťahovania iného vozidla o 15.10 hod. na Čulenovej ulici je viditeľné, že auto je zaparkované na mieste, na náprotivnej strane cesty, ktorá vyúsťuje na ulicu Čulenova. Tieto fotografie neboli žalovanej k dispozícii v čase uznania dlhu, hoci v zázname o priestupku sú uvedené 4 fotografie. Ďalej z priložených fotografií vidno, že dopravné značenie - vodorovné i zvislé, ktoré malo byť zakryvané nesprávne zaparkovaným vozidlom v zmysle ust. § 25 ods. 1 písm. h) je viditeľné. Vodorovné značenie počas denného svetla viditeľné nebolo a objavilo sa až pri umelom osvetlení. Úsek za značkou A21 by mal byť ukončený zvyčajne značkou D4b. Vodorovné značenie jednotlivých pruhov tvorí prerušovaná čiara. Takýto spôsob značenia nie je zvyčajný v situáciách s uvedenou dopravnou značkou A21. Parkovanie v protismere podľa § 23 nie je v Zázname o priestupku jednoznačne určené, na ktorý odsek sa priestupok vzťahuje, avšak i v prípade potreby zachovania požadovanej šírky jazdných pruhov, tak ako je to vyjadrené v liste Dr. E. v odvolaní sa voči priestupku zo dňa 3.1.2014, sú takéto vzdialenosti zachované,

ako vidno z fotografií, ktoré získal žalovaný z odťahovania iného vozidla v čase o 15.10 hod. V uvedenom odvolaní sa nakoniec použité zdôvodnenie uzatvára nelogickým odkázaním na ust. § 25 ods. 1 písm. u), pričom priložené fotografie tomu nenasvedčujú. Súčasne priložené fotografie dokumentujú nesprávne parkovanie ďalších motorových vozidiel, ktoré však neboli odtiahnuté ani neskôr, ako si žalovaná všimla po príchode na inkriminované miesto. Nakoniec mal súd možnosť zistiť reálny skutkový stav v zmysle ust. § 107 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. c), § 108 ods. 2, 3 a 4, § 109 ods. 1 a 2 zák. č. 8/2009 Z. z. v evidencii vodičov spolu so záznamami o priestupkoch, ktorých sa dopustili v priebehu ostatných piatich rokov, kedy orgánom verejnej moci sú prístupné údaje o týchto priestupkoch. Pri dotazovaní sa žalovanej na uvedený priestupok, nebol tento uvedený v evidencii vodičov. Súd nevykonal tento dôkaz, hoci jeho vykonanie bolo navrhované samotným žalobcom, ale súd si osvojil stanovisko MsP BA Staré Mesto v ods. 14 odôvodnenia. Súd sa tiež zaoberal zdôvodňovaním aktívnej legitímácie žalobcu na vykonávanie odťahov, pričom však žalovaná túto legitímáciu na zákonnom základe rozhodnutia orgánu verejnej moci nikdy nespochybnila; naopak obrátila sa odvolaním na Krajský súd v Trnave, ktorý sa vo svojom uznesení z 30.11.2015 v senáte predsedníčky JUDr. Silvie Hýbelovej jednohlasne uzniesol, že sa jedná o konanie proti orgánu verejnej moci. Žalovaná má tiež za to, že neobstojí argumentácia súdu, že obrana žalovanej, že vozidlo slúži potrebám dieťaťa so ŽTP je zneužívaním práva zo strany žalovanej, pretože v čase keď došlo k odťahu vozidla, žalovaná ho nevyužívala pre potreby maloletého dieťaťa, ale pre svoje vlastné potreby. Súd sa totiž opiera o nesprávnu interpretáciu ust. § 44 zák. č. 8/2009 Z. z., kedy zamieňa používanie samotného motorového vozidla držiteľom vozidla a súčasne zákonným zástupcom maloletého dieťaťa s ŽTP s používaním parkovacieho preukazu ŽTP osoby. V danom prípade nedošlo k zneužitiu parkovacieho preukazu ŽTP podľa § 44. Zákaz používania uvedeného vozidla pre žalovanú neupravuje žiaden právny predpis, ako potvrdilo oddelenie ÚPSVaR Šafa v obvode bydliska žalovanej a súd neuviedol, o porušenie ktorej relevantnej právnej normy v tomto prípade by sa malo jednať. Žalovaná tiež musela uhradiť značnú časť ceny vozidla zo svojich prostriedkov, čím sa vlastne stala spolujiteľkou uvedeného vozidla a znáša všetky náklady súvisiace s jeho prevádzkou, pretože tieto nie sú maloletému uhrádzované, takže k zneužívaniu vozidla nedochádza ani z praktických dôvodov (dve vozidlá). Toto vozidlo slúži na individuálnu dopravu maloletého s ŽTP, ktoré má žalovaná v NRS viac než desať rokov. Súd sa ďalej v zdôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal zdôvodňovaním výšky nákladov za odtiahnutie jednotlivého motorového vozidla, hoci žalovaná nenamietala výšku nákladov na jednotlivý odťah, ale logiku výpočtu ceny tohto odťahu použitú v žalobcom doloženom znaleckom posudku vypracovanom pre tento účel. Z tejto logiky hypoteticky vyplýva, že pokiaľ by odťahová služba žalobcu realizovala ročne iba jeden jediný odťah, jeho cena by predstavovala sumár všetkých celkových ročných nákladov tohto strediska, ktoré by mal zaplatiť páchatel' jediného dopravného priestupku.

8. Ďalšia odvolacia argumentácia žalovanej smerovala proti uznaniu dlhu, nakoľko k tomu došlo v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, čo dokazujú podmienky preberania vozidla a ďalšie skutočnosti. Fotodokumentácia nebola žalovanej daná k dispozícii pri preberaní vozidla, ale až na vyžiadanie zaslaná veliteľom MsP Bratislava Staré Mesto, naviac iba v takej podobe, že z nej nebolo možné jednoznačne definovať a zhodnotiť faktory priestupku. V takejto situácii v čase o 19.10 hod. dňa 15.11.2013 podpísala uznanie dlhu, vzhľadom na to, že v opačnom prípade, by jej vozidlo nebolo vydané. Udialo sa tak v tiesni a za jednostranne nevýhodných podmienok, pričom príslušník MsP mal možnosť z osvedčenia o evidencii zistiť, že držiteľ osvedčenia - žalovaná - nie je vlastníkom vozidla, ale osoba s ŽTP. Súd však pri verbálnom odôvodnení svojho rozhodnutia pri vynášaní rozsudku argumentoval, že žalovaná nenamietala uznanie dlhu za takýchto podmienok, toto svoje zdôvodnenie však neuviedol súd v zápisnici z pojednávania ani pri písomnom vyhotovení rozsudku. Preto žalovaná žiada, aby súd v zmysle § 162 ods. 1 písm. a) CSP v rámci svojej činnosti urobil vykonanie dôkazov, o ktoré ho požiadal žalobca vo svojom vyjadrení k odporu z 25.9.2014: „Dopytovať sa na Mestskú políciu v Bratislave Gunduličova 10, Bratislava, ako rozhodla o sťažnosti a odvolaní žalovanej voči rozhodnutiu príslušníka o odstránení vozidla žalovanej, prípadne, či bol priestupkový spis postúpený na príslušný dopravný inšpektorát PZ SR a ktorý,“ v prípade, že MsP postúpila vec na riešenie na dopravný inšpektorát: „Vyžiadať si správu z dopravného inšpektorátu, ako bolo ukončené priestupkové konanie.“ Z toho je zrejmé, že i sám žalobca mal legitímny záujem, aby bola vyriešená otázka zákonnosti odtiahnutia motorového vozidla, ktorá však zo strany súdu nebola riešená, hoci nepredstavovala žiadne podstatné zvýšenie nákladov na konanie v rámci hospodárnosti konania, naopak ale predstavuje zásah do práv žalovaného, ktorému bolo týmto spôsobom odoprené právo na zákonné a spravodlivé rozhodnutie.

9. Žalobca odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalovanej podal písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalovaná v odvolaní namietala, že rozhodnutie Mestskej polície v Bratislave ako

správcu komunikácie vo veci rozhodnutia o odťahu vozidla EČ: SA763CE dňa 15.11.2013 z Čulenovej ulice v Bratislave považuje za nezákonné rozhodnutie, nakoľko podľa nej nebolo vozidlo zaparkované v rozpore s dopravnými predpismi. Žalovaná sa však dopustila dopravného priestupku, nakoľko ponechala vozidlo v odbočovacom pruhu (§ 25 ods. 1 písm. e/ zák. č. 8/2009 Z. z.), pričom vozidlo prekryvalo vodorovné značenie (§ 25 ods. 1 písm. h/ zák. č. 8/2009 Z. z.) a nepochybne stálo v protismere (§ 23 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z.), čo aj preukázal dôkazmi: Záznam o zistení priestupku zo dňa 15.11.2013, fotodokumentáciou vozidla pred jeho odťahom, ako aj listom MsP z 27.7.2016. Za takéto porušenie bola žalovanej aj uložená bloková pokuta, ktorú žalovaná zaplatila pri preberaní vozidla. Príslušník MsP vyhodnotil, že takto zaparkované vozidlo tvorilo prekážku v cestnej premávke v zmysle § 43 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z. z., čo zaznačil aj v Zázname o zistení priestupku zakružkovaním bodu 1 v dôvodoch odstránenia, zároveň uviedol v špecifikácii dôvodu odstránenia vozidla najzávažnejšie porušenia dopravných predpisov a nariadil žalobcovi vozidlo odtiahnuť. Žalobca nie je kompetentný posudzovať rozhodnutie MsP, je iba vykonávateľom rozhodnutia a súd mal dostatočne preukázané podrobným vysvetlením MsP (list z 27.7.2016 odpoveď na odvolanie voči priestupku zo dňa 3.1.2014), že vozidlo bolo zaparkované v rozpore s dopravnými predpismi a tvorilo prekážku v cestnej premávke. Tvrdenie žalovanej, že pri parkovaní za denného svetla nebolo vidieť vodorovné značenie a toto sa objavilo až pri umelom osvetlení neobstojí, ide o účelovú obranu, nakoľko aj na fotografiách vidno vodorovné značenie na komunikácii za denného svetla, na ktorom parkuje vozidlo žalovanej. Žalobca žalovanej žiadnu škodu nezákonným rozhodnutím o odťahu vozidla nespôsobil a ani nemohol nakoľko žiadne rozhodnutie orgánu verejnej moci nevydáva, teda nie je pasívne vecne legitimovaný. Súd správne vyhodnotil skutkový stav a predložené dôkazy, keď rozhodol, že vozidlo tvorilo prekážku v cestnej premávke, rozhodnutie príslušníka MsP o jeho odťahu bolo správne a vozidlo bolo žalobcom odtiahnuté dôvodne. Žalovaná ďalej namieta, že podpísala uznanie dlhu v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, avšak bližšie nešpecifikuje, aké mali byť nevýhodné podmienky. Tvrdenie žalovanej, že by jej nebolo vydané vozidlo, ak by nepodpísala uznanie dlhu sa nezakladá na pravde. O tomto tvrdení žalovaná nepredložila súdu žiadne dôkazy. Naopak uznanie dlhu obsahuje v čl. III ust.: „Dlžník vyhlasuje, že súhlasí s týmto zabezpečením pohľadávky, dlh uznáva slobodne, vážne, určito a zrozumiteľne, nie v tiesni, čo potvrdzuje svojím podpisom“ a taktiež žalovaná žiadne výhrady voči uznaniu dlhu pri podpise neuviedla. Žalobca vyhlásil, že nikdy nepodmieňoval vydanie vozidla podpisom uznania dlhu, o čom svedčí množstvo prípadov vydaných vozidiel bez podpisania uznania dlhu, resp. jeho odmietnutí. V každom prípade pri vydaní vozidla bolo na slobodnom rozhodnutí preberateľa vozidla, či písomne uzná dlh alebo nie. Žalovaná uvádzala, že na pojednávaní dňa 21.10.2014 namietala uznanie dlhu nasledovne: „Uznanie dlhu som podpísala v tiesni, pretože som bola v tom, že inak mi nevydajú vozidlo...“ Z tohto vyjadrenia vyplýva, že sa iba domnievala, že by jej vozidlo nebolo vydané, keby nepodpísala uznanie dlhu, avšak žiadnym spôsobom nepreukázala svoje tvrdenie, že by žalobca podmieňoval vydanie vozidla podpísaním uznania dlhu. Žalobca je názoru, že v konaní preukázal oprávnenosť výšky nákladov, čo vyplýva z predloženého znaleckého posudku, ako aj zo špecifikácie „Rozbor nákladov na odťah vozidla SA 763CE dňa 15.11.2013“ a z písomného zdôvodnenia v liste žalobcu zo dňa 25.9.2014. Žalobca má za to, že súd rozhodol správne a svoje rozhodnutie primerane odôvodnil, dostatočne zistil skutkový stav, dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Preto žalobca navrhuje predmetný rozsudok v celom rozsahu potvrdiť.

10. Žalovaná podala k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej písomné vyjadrenie a uviedla, že žalobca zdôvodňuje legitímnosť vykonania odťahu vozidla na základe rozhodnutia oprávneného a správneho rozhodnutia príslušníka MsP Bratislava Staré Mesto. Žalobca mylne uvádza, že MsP je správcom komunikácie. Ako jeden z dôvodov odťahu vozidla bol uvedený v Zázname o zistení priestupku i ten, že vozidlo tvorilo prekážku v cestnej premávke. Príslušným MsP nesprávne vyhodnotil porušenie pravidiel cestnej premávky. Súd nevyriešil dostatočne, ani na základe predchádzajúcej požiadavky žalobcu spornú otázku, či rozhodnutie príslušníka MsP bolo vecne správne. Kompetentným orgánom rozhodnúť v tejto veci nebola MsP Bratislava, nakoľko nemôže byť odvolacím orgánom voči sebe samej. Zaparkované auto stálo na križovatke tvaru T na Čulenovej ulici, podľa § 25 ods. 1 písm. d) veta za bodkočiarkou zák. č. 8/2009 Z. z.; aj v minulosti, aj v súčasnosti, hoci daná oblasť prešla výraznými stavebnými úpravami, je z fotografií a geometrie zrejmé, že na danom mieste nepredstavovalo zaparkované vozidlo prekážku cestnej premávky tak, ako to vyhodnotil príslušník MsP. V danom čase neboli odtiahnuté vozidlá, ktoré pravidlá cestnej premávky skutočne porušovali. Relevantné ustanovenia zák. č. 8/2009 Z. z. boli nesprávne interpretované príslušníkom MsP. Ust. § 43 ods. 1 tohto zákona explicitne hovorí: „Kto spôsobil prekážku cestnej premávky je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to

neurobí, odstráni ju na jeho náklady správca cesty. 27) Ten, kto odstráni prekážku cestnej premávky je povinný bezodkladne zabezpečiť odstránenie tiež predmetov a odpadov, ktoré prekážajú v zjazdnosti na ceste, ktoré s prekážkou cestnej premávky súvisia.“ Odvolanie 27) sa vzťahuje na ust. § 9 zák. č. 135/1961 Zb. Z uvedených ustanovení, ako i z ust. § 43 ods. 2 a 3 vyplýva, že prekážkou sa v uvedených prípadoch nechápe samotné vozidlo, pokiaľ by tomu tak bolo, význam prvej vety citovaného ustanovenia by bol absurdný. V ust. § 43 ods. 4 písm. a) - c) sú explicitne menované prípady, kedy môže správca cesty odstrániť vozidlo: Správca cesty môže odstrániť vozidlo stojace na ceste vrátane chodníka na náklady jeho prevádzkovateľa, ak je a) na mieste, kde tvorí prekážku cestnej premávky, b) na vyhradenom parkovisku pre vozidlo s konkrétnym evidenčným číslom vozidla, pre osobu so zdravotným postihnutím alebo pre vozidlo s konkrétnym parkovacím poukazom, ak také parkovisko nie je preň určené. Iba tieto ustanovenia sa uvádzajú ako možné alternatívy vyplývajúce odpovede primátora hlavného mesta SR zo dňa 26.11.2014 A. K., ktorou je potvrdené rozdelenie kompetencií mestskej polície a Policajného zboru v súlade s citovaným zákonom: „Z uvedeného vyplýva, že oprávnenie pre mestskú políciu je v súlade so zákonom a vykonáva ho podľa § 43 ods. 1 a ods. 4 písm. a) a b) zák. č. 8/2009 Z. z. O odstránení vozidla podľa § 43 ods. 5 zák. č. 8/2009 Z. z. rozhodujú príslušníci Policajného zboru. Podľa § 43 ods. 5: „ Ak vozidlo tvorí prekážku cestnej premávky, alebo ak ide o vozidlo uvedené v ods. 4 a v § 25, môže o jeho odstránení rozhodnúť aj policajt; také vozidlo odstráni na náklady jeho prevádzkovateľa Policajný zbor alebo správca cesty podľa rozhodnutia policajta. Ak ide o vozidlo tvoriace prekážku cestnej premávky na diaľnici alebo na rýchlostnej ceste, o odstránení vozidla rozhodne policajt, ak tak neurobil skôr ten, kto prekážku spôsobil, alebo správca cesty.“ Podľa žalovanej z uvedeného vyplýva, že sa nejedná o taký prípad, v ktorom zaparkované vozidlo podľa vyhodnotenia príslušníka MsP tvorí prekážku. V Zázname o zistení priestupku je ako špecifikácia dôvodu odstránenia uvedené porušenie § 25 a § 23 cit. zák. Porušenie § 23 - „protismer“ v zázname o priestupku je vážne a nie je zdôvodnené, pretože podľa fotografií v križovatke, kde vozidlo stálo, vyhovovalo požiadavke zachovania požadovanej šírky jazdných pruhov a zákon takéto parkovanie umožňuje. MsP neodpovedala na námietku, že vozidlo bolo zaparkované v súlade s ust. § 25 ods. 1 písm. d), veta za bodkočiarkou a neuviedla dôvody, pre ktoré nebolo možné využiť pri parkovaní túto alternatívu v zákone. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že príslušník MsP nesprávne vyhodnotil dopravnú situáciu a nebol oprávnený vykonať rozhodnutie o odťahu vozidla. V Zázname o zistení priestupku sú prepisované časové údaje; z originálu je zrejme, že sú prepisované inou farbou a druhom pera a prepisovanie časového údaju o odstránení mot. vozidla je aj v Zápise o odstránení motorového vozidla. Žalovaná poukazuje tiež na relevantné časové intervaly: zaparkovanie vozidla pred PF UK pred 13:45, zistenie domnejšej prekážky v premávke o 16.25 hod. (rozdiel 2h 40 min), zadokumentovanie o 16.27 hod. a naloženie vozidla o 16.31 (rozdiel 4 minúty na rekordný dojazd odťahovacej služby). Podľa žalovanej uvedené nezrovnalosti v časových záznamoch vyvolávajú pochybnosti o objektívnosti a kompetentnosti konania príslušníka MsP. Rozhodnutia príslušníkov mestskej polície sa neevidujú v databáze priestupkov vodičov, avšak rozhodnutia príslušníkov Policajného zboru sa evidujú. Pokiaľ ide o uznanie dlhu, žalovaná sa ohradila voči interpretácii jej výpovede žalobcom. Poukazovala na to, že vozidlo je v jej držbe pre potreby maloletého dieťaťa so ZŤP, z toho je zrejme, že by sa aj s dieťaťom ocitla bez vozidla v tiesni, teda aj v uvedomovaní si tejto situácie, sa žalovaná nachádzala v tiesni. Tvrdenie žalobcu, že sa iba domnievala, že jej žalobca vozidlo nevydá bez uznania dlhu neobstojí, pretože pracovníci Odťahovej služby DP Bratislava, a.s., jej neboli ochotní inak vozidlo vydať. Je to tvrdenie proti tvrdeniu. Na druhej strane, pokiaľ by nemali tento súhlas, dopúšťali by sa tým súčasne trestného činu neoprávneného zadržovania cudzej veci. Z poučenia, ktoré je na rubovej strane uznania dlhu nevyplýva iná možnosť. Rovnako zostáva otázkou, na akom podklade, než na vynútenom uznaní dlhu, by si žalobca vymáhal uspokojenie svojich pohľadávok za odtiahnutie vozidiel. Právny poriadok okrem toho vyžaduje na uznanie dlhu uznanie dôvodu a výšky dlhu. Uznanie dôvodu a výšky dlhu v danom prípade nebolo dostatočne preukázané. Nevyžiadané odtiahnutie vozidla bez právneho dôvodu, z neplatného právneho úkonu predstavuje podľa OZ bezdôvodné obohatenie. Ďalšou otázkou v tlačive o uznaní dlhu je kompetencia veriteľa, ktorým je anonymný dispečer. Pokiaľ ide o výšku nákladov, zdôvodnenie výšky nákladov na odťah žalovaná namietala kvôli nelogickému a finančne nesprávnemu prístupu k výpočtu v odpore voči platobnému rozkazu a malo byť podrobené finančnej kontrole. Žalovaná sa domnieva, že v kauze došlo k viacerým pochybeniam spočívajúcim v nesprávnych interpretáciách výkladu zákonných ustanovení a konaniu na ich podklade. Preto žiada, aby súd opätovne prehodnotil všetky uvedené dôvody a dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne právnemu posúdeniu veci. Preto žiada, aby odvolací súd predmetný rozsudok v danej veci podľa § 391 CSP zrušil.

11. Žalobca podal k vyjadreniu žalovanej písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že rozhodnutie príslušníka MsP bolo správne, čo dokazuje Zápis o odstránení motorového vozidla, list MsP zo dňa 3.1.2014 a písomné vyjadrenie MsP zo dňa 27.7.2016, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že vozidlo žalovanej tvorilo prekážku v cestnej premávke. Žalobca sa v plnej miere s rozhodnutím súdu stotožňuje a opätovne poukazuje na skutočnosť, že žalovanej bola za dopravný priestupok, ktorý bol dôvodom pre odťah vozidla uložená bloková pokuta vo výške 10,- Eur a žalovaná pokutu uhradila pri preberaní vozidla, čím bolo priestupkové konanie právoplatne ukončené. Pokiaľ žalovaná nesúhlasila s rozhodnutím príslušníka MsP, mohla sa domáhať prešetrenia správnosti rozhodnutia MsP na príslušnom dopravnom inšpektoráte. Žalobcovi však nie je známa skutočnosť, že by žalovaná túto možnosť využila a žiadala o prešetrenie rozhodnutia MsP prostredníctvom dopravného inšpektorátu, ktorý je v zmysle zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore kompetentný rozhodnutie príslušníka MsP preveriť a následne ho potvrdiť alebo zmeniť. Žalovaná na pojednávaniach žiadne rozhodnutie dopravného inšpektorátu, ktorým by bolo rozhodnutie MsP zmenené, nepredložila, preto súd správne vychádzal z listinných dôkazov predložených žalobcom. Žalobca naďalej tvrdí, že vozidlo tvorilo takú prekážku v cestnej premávke, že ho bolo z hľadiska bezpečnosti cestnej premávky potrebné odstrániť a príslušník MsP ako kompetentný vnútroorganizačný útvar správcu komunikácie - Hlavného mesta SR Bratislavy rozhodol o odstránení vozidla v súlade s § 43 ods. 1 a ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Príslušník MsP mohol rozhodnúť o odťahu vozidla, odvolávanie sa žalovanej na § 43 ods. 5 cestného zákona je v tomto prípade bezpredmetné, nakoľko správca cesty prostredníctvom svojho na tento účel určeného útvaru rozhodol v súlade s § 43 ods. 4 písm. a) cestného zákona. Pokiaľ ide o uznanie dlhu, žalobca presne citoval výpoveď žalovanej na pojednávaní dňa 21.10.2014. Pokiaľ mala žalovaná výhrady k protokolácii, mala ich uviesť na pojednávaní. Žalobca vyhlasuje, že nikdy nezadržával odtiahnuté vozidlá bez podpísania uznania dlhu a ani nepodmieňoval vydanie vozidla podpisom uznania dlhu, o čom svedčí množstvo prípadov vydaných vozidiel bez podpísania uznania dlhu, resp. jeho odmietnutí. V každom prípade pri vydaní vozidla bolo na slobodnom rozhodnutí preberateľa vozidla, či písomne uzná dlh alebo nie. Taktiež si žalobca súdnou cestou úspešne uplatňoval množstvo pohľadávok spojených s vymáhaním finančných nákladov spojených s odťahom vozidiel bez podpísaného uznania dlhu. Dispečer, ktorého podpis je na doloženom uznaní dlhu, je v pozícii zamestnanca žalobcu ako svedka, ktorý overuje správnosť údajov uvedených v uznaní dlhu. Samotné uznanie dlhu je žalovanou podpísané v súlade s § 558 OZ. Uznanie dlhu je pritom jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorý zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Podpis veriteľa, aby bolo uznanie dlhu platné, nie je potrebný. Preto má predmetné uznanie dlhu všetky náležitosti stanovené zákonom, v ktorom je uvedený dôvod, výška dlhu a spôsob platby. Súd teda dostatočne zistil skutkový stav, dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho posúdenia veci, preto žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

12. Žalovaná podala k vyjadreniu žalobcu písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že v danej kauze sa jedná o nezákonný postup orgánu verejnej moci, resp. dva na seba naväzujúce úkony dvoch orgánov verejnej moci, ktoré sa za takéto považujú podľa vlastných tvrdení o ktorých to prehlasujú nielen právne predpisy, ale i jednoznačné rozhodnutie senátu Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/4/2015-85 za predsedníctva JUDr. Silvie Hýbelovej vo veci súdneho poplatku o mestskej polícii, keď podľa § 5 zák. č. 564/1991 Z. z. majú príslušníci obecnej polície pri plnení úloh postavenie verejného činiteľa. Žalovaná sa vo veci nezákonného odťahu motorového vozidla nariadeného príslušníkom MsP Bratislava Staré Mesto odvolala, čo uviedla a dokumentovala v odpore voči platobnému rozkazu zo dňa 2.6.2014. Svoje tvrdenie o nezákonnom postupe príslušníka MsP č. 268 žalovaná zakladá na jeho nesprávnej interpretácii ust. zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, kde sa postup žalovanej pri parkovaní opiera o ust. § 25 ods. 1 písm. d) za bodkočiarkou zák. č. 8/2009 Z. z.: „Vodič nesmie zastaviť a stáť na križovatke a vo vzdialenosti kratšej ako 5m pred hranicou križovatky a 5 m za ňou; tento zákaz neplatí v obci na križovatke tvaru „T“ na náprotivnej strane vyúsťujúcej cesty.“ Podľa fotografií od MsP Staré mesto je evidentné, že sa jedná o takúto situáciu. Z nich je tiež zrejmé, že vodorovné značenie, ktoré za denného svetla bolo takmer neviditeľné a zvislé značenie mu nenasvedčovalo, nie sú vozidlom žalovanej prekryté. Podľa § 8 ods. 1 písm. b) zák. č. 564/1991 Z. z. o obecnej polícii môžu príslušníci mestskej polície ukladať a vyberať v blokovom konaní pokuty za priestupky (§3 ods. 1 písm. f)) zistené pri plnení úloh, vzhľadom na to bolo v kompetencii príslušníka MsP iba uloženie pokuty za (domnelý) priestupok, čo pri preberaní vozidla až na Rožňavskej ulici v mieste sídla odťahovej služby DP BA a.s. príslušník č. 217 MsP Bratislava Staré Mesto aj vykonal. Ďalej podľa § 16a zák. č. 564/1991 Z. z. má príslušník MsP právo použiť technické prostriedky na zabránenie odjazdu motorového vozidla, avšak medzi ne nepatrí

odťah motorového vozidla. Príslušník MsP č. 268 nielenže porušil svoje kompetencie na základe ust. zákona, ktoré je povinný podľa tohto zákona, svojho sľubu, Ústavy SR a všeobecného hesla „pomáhať a chrániť“ a základných etických a morálnych princípov dodržiavať, ale vzhľadom na to, že mal možnosť vedieť a zrejme aj musel vedieť z dôvodu vyplňovania formulára Záznamu o zistení priestupku, že sa jedná o vozidlo slúžiacie potrebám osoby s ŤZP, navyiac v starostlivosti cudzej osoby. Tento úkon príslušníka MsP Staré mesto je preto úmyselný a nezákonný a so všetkými už uvádzanými rozpormi v časových údajoch v ním vyplňaných formulároch. V žiadnom ďalšom ustanovení cit. zák. nie je uvádzaná kompetencia príslušníka obecnej polície rozhodnúť samému o odtiahnutí motorového vozidla. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že ak žalovaná nesúhlasila s rozhodnutím príslušníka MsP, mohla sa domáhať správnosti rozhodnutia MsP na príslušnom dopravnom inšpektoráte, tak žalovaná uvádza, že na pojednávaní dňa 21.10.2014 uviedla, že pokiaľ je jej známe, ani jej sťažnosť, ani priestupkový spis neboli postúpené na Dopravný inšpektorát PZ SR. Toto vyhlásenie žalovaná vykonala na základe svojho osobného zisťovania v databáze dopravných inšpektorátov. Navyiac žalobca vo vyjadrení z 25.9.2014 vyslovene požadoval vykonanie dôkazu: „Dopytovať sa na Mestskú políciu v Bratislave, Gunduličova 10, Bratislava, ako rozhodla o sťažnosti a odvolaní žalovanej voči rozhodnutiu príslušníka o odstránení vozidla žalovanej, prípadne či bol priestupkový spis postúpený na príslušný dopravný inšpektorát a na ktorý; a v prípade, že MsP postúpila vec na riešenie na dopravný inšpektorát, vyžiadať si správu z dopravného inšpektorátu, ako bolo ukončené priestupkové konanie.“ Sám žalobca teda dal súdu podnety na vykonanie takých dôkazov, ktoré by potvrdili, resp. vyvrátili opodstatnenosť tvrdení sporových strán. Súd vyhovel žalobcovi a žiadal o vysvetlenie MsP hlavného mesta SR Bratislavy o zaslanie stanoviska, ktoré táto súdu zaslala 19.10.2016, avšak iba v tom istom znení, ako ho zaslala predtým žalovanej, avšak neuviedla, či bol postúpený priestupkový spis na dopravný inšpektorát a ako bolo ukončené priestupkové konanie. Ďalej žalovaná poukazuje na to, že žalobca správu ciest nevykonáva. Podľa ust. § 43 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, ten, kto odstráni prekážku cestnej premávky, je povinný bezodkladne zabezpečiť aj odstránenie predmetov a odpadov prekážajúcich v zjazdnosti na ceste, ktoré s prekážkou cestnej premávky súvisia.“ Aplikácia tohto ust. žalobcom bola nerelevantá. Podľa ust. § 43 ods. 5 cit. zák., ak vozidlo tvorí prekážku cestnej premávky, alebo ak ide o vozidlo uvedené v ods. 4 a v § 25 môže o jeho odstránení rozhodnúť aj policajť; také vozidlo odstráni na náklady jeho prevádzkovateľa Policajný zbor alebo správca cesty podľa rozhodnutia policajta. Ak ide o vozidlo tvoriace prekážku cestnej premávky na diaľnici alebo na rýchlostnej ceste, o odstránení vozidla rozhodne policajť, ak tak neurobil skôr ten, kto prekážku spôsobil alebo správca cesty. Žalovaná pritom zdôrazňuje rozdiel medzi príslušníkom obecnej polície podľa § 5 ods. 1 prvá veta zák. č. 564/1991 Z. z. o obecnej polícii, podľa ktorého je policajť príslušník PZ definovaný podľa ust. § 7 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore. V zápise o odstránení vozidla nebol príslušník PZ uvedený. Vo výzve vodičovi na úhradu dlhu pred podaním žaloby žalobca uvádza, že svoj nárok opiera o ust. § 420 ods. 1 OZ, ktorý upravuje, že každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Žalovaná sa však nedopustila takého konania, ktoré by bolo porušením právnej povinnosti, neporušila pravidlá cestnej premávky V tejto výzve sa nenachádza odkaz na uznaný dlh, ktorý nie je možné uznať podľa § 558 OZ inak než v predpísanej písomnej forme. Uznanie dlhu žalovaná podpísala v tiesni. Verbálne bola pracovníkmi odťahovej služby poučená, že v prípade písomného neuznania dlhu, resp. okamžitého zaplataenia odťahu jej vozidlo nebude vydané. Vzhľadom na uvedenie si možných následkov, ale aj možných procesných postupov žalovaná dlh v tiesni uznala. Aj uznaný dlh však zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že dlh v čase uznania trval. Žalobca si protirečí, uvádza, že nikdy nezadržieval odtiahnuté vozidlá bez podpísania uznania dlhu a ani nepodmieňoval vydanie vozidla podpisom uznania dlhu, o čom svedčí množstvo prípadov vydaných vozidiel bez podpísania uznania dlhu, resp. jeho odmietnutí. Podľa žalovanej sa mohlo jednať o prípady, kedy účastníci cestnej premávky uznali svoj priestupok a uhradili poplatok za odtiahnutie priamo na mieste, ako implicitne vyplýva z poučenia o uznaní dlhu: „Preberajúci bol oboznámený, že uhradením ceny stanovenej za odtiahnutie vozidla pred prevzatím vozidla nevznikajú DP BA a.s. ďalšie nároky.“ A ďalej tamže: „... alebo dohodu o uznaní dlhu a uspokojení pohľadávky.“ Na uznanie dlhu je kogentne predpísaná písomná forma, pričom žalobca uvádza, že podpis veriteľa, aby bolo uznanie dlhu platné, nie je potrebný. Žalovaná vyjadruje užasnutie a nepochopenie nad citovaným vyjadreným záverom a následkami z neho plynúcimi vo všeobecnosti a zároveň vyslovuje otázku, akou inou právne záväznou formou než uznaním dlhu s vlastnoručným podpisom má uznávať všeobecne svoje záväzky. Žalobca správne definuje domnienku o uznaní dlhu ako právne vyvrátiteľnú. Žalovaná uvádza za právne vyvrátiteľnú domnienku o existencii dlhu oficiálne tlačivo žalobcu Zápis o odstránení motorového vozidla vytvorené na základe ust. zák. č. 564/1991 Z. z. o obecnej polícii a zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a jeho vyplnenie. Ust. § 3 ods. f) zák. o obecnej polícii umožňuje riešiť v blokovom konaní priestupky v cestnej premávke, avšak nedovoľuje mu tento zákon použiť bez súčinnosti so zák. č.

8/2009 Z. z. o cestnej premávke v už citovanom ust. § 43 ods. 5 bez asistencie policajta. Z tlačiva Zápis o odstránení motorového vozidla je v časti orgán oprávnený rozhodnúť o odstránení prekážky uvedený výlučne príslušník MsP, tentokrát nie príslušník MsP s č. 268 ako v zázname o zistení priestupku, ale s č. 217. V časti príslušník PZ nie je uvedený žiadny. I v tomto tlačive je prepisovaný údaj príslušníkom MsP a za poškodené sú považované všetky časti inak nového a dobe udržiavaného vozidla. V danej kauze sa teda jedná primárne o neoprávnené a nezákonné rozhodnutie príslušníka MsP Bratislava Staré Mesto, ako orgánu verejnej moci, na základe ktorého rovnako nezákonne, bez vyjadrenia príslušníka PZ, konal i ďalší orgán verejnej moci DPBA, a.s. Súčasne obidva orgány verejnej moci sú zriadené tým istým zriaďovateľom - Hlavným mestom SR Bratislavou. Avšak ani zriaďovateľ nemôže udeliť svojmu jedinému akcionárovi DP BA a.s. vyššie právomoci, než mu umožňuje zákon. Podľa žalovanej neboli súdu zo strany dožiadaných orgánov poskytnuté dostatočné dôkazy potrebné pre zistenie skutočného skutkového stavu a následné správne právne posúdenie veci a z neho vyplývajúce rozhodnutie. Preto žalovaná navrhuje odvolaciemu súdu zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, e/ a f/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keď rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobe žalobcu o zaplatenie sumy 93,72 eur s príslušenstvom titulom úhrady nákladov na odťah motorového vozidla, ktorého prevádzkovateľom je žalovaná v celom rozsahu vyhovel, zároveň zamietol vzájomný návrh žalovanej na náhradu škody vo výške 100,- eur titulom zodpovednosti orgánu verejnej moci za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci; a nadväzne na rozhodnutie vo veci samej potom posúdiť správnosť rozhodnutia súdu o nároku na náhradu trov konania.

15. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úhrady za odťah motorového vozidla, ako aj posúdenie vzájomného nároku žalovanej na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím orgánu verejnej moci, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na výstižné, správne, presvedčivé a v relevantnom vyčerpávajúce odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa už iba nasledovné:

16. Žalobca si v spore uplatňoval nárok na zaplatenie nákladov za odťah motorového vozidla, ktorého prevádzkovateľkou bola v čase vykonania odťahu žalovaná, ktorý odťah žalobca zrealizoval na základe rozhodnutia Mestskej polície hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy o odstránení tohto motorového vozidla zo dňa 15.11.2013, keďže predmetné vozidlo tvorilo prekážku v cestnej premávke, keď sa žalovaná dopustila jeho nesprávnym zaparkovaním viacerých dopravných priestupkov, za ktoré jej bola uložená pokuta v blokovom konaní, ktorú pokutu žalovaná uhradila. Po vydaní motorového vozidla žalobcom žalovanej, však táto náklady odťahu žalobcovi nezaplatila na mieste, ani neskôr na základe vystavenej faktúry. Preto bol v danom prípade mestský policajt oprávnený rozhodnúť o tom, že vozidlo žalovanej bude odstránené, nakoľko išlo o zamestnanca povereného poriadkového

útvary správcu danej cesty. Je logické, že samotnému odstráneniu vozidla podľa § 43 ods. 1 a ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z. musí vždy predchádzať aj rozhodnutie o jeho odstránení, ktoré v tomto konkrétnom prípade v súlade s ust. § 3d ods. 3, § 9 ods. 1 veta prvá zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, § 43 ods. 1 a ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z., § 2 ods. 1 zák. č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii a rozhodnutím primátora č. 3/2009 z 22.1.2009, prijal príslušník Mestskej polície hlavného mesta SR Bratislavy.

17. Žalovaná bola v zmysle ust. § 2 písm. am) zák. č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, dňa 15.11.2013 prevádzkovateľkou daného odtiahnutého motorového vozidla. Rozhodnutie o odťahu vydal príslušník Mestskej polície hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava, ktorý bol v zmysle ust. § 43 ods. 1, ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 15.11.2013, oprávnený v spojení s § 3d ods. 3, ods. 5 písm. d) zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), v spojení s rozhodnutím č. 3/2009 zo dňa 22.1.2009 primátora hlavného mesta SR Bratislavy o zabezpečení odstraňovania vozidiel, rozhodnúť o odstránení vozidla z danej miestnej komunikácie v správe hlavného mesta SR Bratislavy. Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z., je správca cesty povinný bezodkladne odstraňovať prekážky cestnej premávky v prípade, ak túto prekážku bezodkladne neodstráni ten, kto ju spôsobil. V danom prípade je z priloženej fotodokumentácie (č. I. 54 spisu) zrejme, že vozidlo žalovanej tvorilo prekážku v cestnej premávke, nakoľko stálo v odbočovacom jazdnom pruhu, pričom žalovaná nedodržala povinnosť uloženú v ust. § 23 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z., aby pri státi jej vozidla zostal voľný aspoň jeden pruh široký najmenej 3m pre každý smer jazdy. Vozidlo žalovanej stálo na obojsmernej ceste, čo je tiež jasné, z predloženej fotodokumentácie, z ktorej je tiež vidno, že zaparkovaním jej vozidla na danom mieste nebola zachovaná šírka pre jazdu ostatných motorových vozidiel, t. j. 3 m pre každý smer jazdy, teda jej vozidlo tvorilo prekážku v cestnej premávke. Tiež je z predloženej fotodokumentácie zrejme, že vozidlo žalovanej stojí na obojsmernej ceste v protismere, na vodorovnom dopravnom značení v odbočovačom pruhu, čím sa žalovaná dopustila porušenia ust. § 25 ods. 1 písm. e), písm. h) a § 23 ods. 1 veta prvá zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, presne tak, ako je zaznamenané v zázname o zistení priestupku príslušníka mestskej polície (č. I. 38 spisu).

18. Odvolací súd má za to, že v danom prípade predložená fotodokumentácia dostatočne preukazuje priestupky spáchané žalovanou, za ktoré jej bola uložená pokuta a je z nich zrejme, že je vozidlo skutočne „zavadzalo“ v premávke, nakoľko obmedzovalo vozidlá idúce v jazdnom pruhu v ktorom stálo vozidlo žalovanej v tom, že jednak museli z tohto jazdného pruhu vybočiť do protismeru aby mohli zrealizovať odbočovací manéver. Podmienka, že vozidlo žalovanej tvorilo prekážku v cestnej premávke bola splnená, rovnako bola splnená podmienka, že správcou komunikácie, na ktorej vozidlo stálo bolo hlavné mesto SR Bratislava. Podľa § 2 ods. 1, 2, a zák. č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii, obecnú políciu zriaďuje a zrušuje obec všeobecne záväzným nariadením, pričom obecná polícia je poriadkový útvar pôsobiaci pri zabezpečovaní obecných vecí verejného poriadku, ochrany životného prostredia v obci a plnení úloh vyplývajúcich zo všeobecne záväzných nariadení obce, z uznesení obecného zastupiteľstva a z rozhodnutí starostu obce, keď v mestách úlohy obecnej polície plní mestská polícia. Primátor Bratislavy Ing. W. A. rozhodnutím č. 3/2009 z 22.1.2009 uložil svojmu poriadkovému útvaru Mestskej polícii hlavného mesta SR Bratislavy, aby jeho príslušníci rozhodovali o odstraňovaní vozidiel na pozemných komunikáciách na území hlavného mesta SR Bratislavy podľa § 43 ods. 1 a ods. 4 písm. a) a b) zák. č. 8/2009 Z. z. s tým, že odstránenie vozidla podľa uvedených ustanovení na základe rozhodnutia príslušníka mestskej polície potom zabezpečí hlavné mesto ako správca komunikácie prostredníctvom Dopravného podniku, a.s. Správca komunikácie, ktorým je v prípade miestnych komunikácií obec, resp. mesto, je v zmysle ust. § 43 ods. 1 a 4 písm. a) a zák. č. 8/2009 Z. z. oprávnený odstrániť vozidlo tvoriace prekážku v cestnej premávke, pričom logickým výkladom tohto ustanovenia je zrejme, že pojem „odstrániť“ zahŕňa 1. jednak rozhodnutie o tom, že vozidlo predstavuje prekážku v cestnej premávke a má byť preto odstránené, ako aj 2. samotnú realizáciu odstránenia tohto vozidla. Obec je právnická osoba, je teda umelým útvarom, ktorý koná svojim štatutárnym orgánom, ktorým je starosta/primátor obce/mesta, ktorý môže rozhodovaním o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy písomne poveriť zamestnanca obce. Mestská polícia, je pritom poriadkovým útvarom obce, čiže orgánom obce, ktorý v danom prípade primátor Bratislavy svojim rozhodnutím č. 3/2009 z 22.1.2009 poveril rozhodovaním o odstraňovaní vozidiel na pozemných komunikáciách na území hlavného mesta SR Bratislavy. Je to aj logické, pretože je nemysliteľné, aby primátor Bratislavy ako štatutárny orgán mesta osobne rozhodoval

o každom odstránení vozidla predstavujúceho prekážku v premávke na pozemných komunikáciách, ktorých správcom je Mesto Bratislava.

19. Pokiaľ ide o naplnenie druhej časti pojmu „odstráni“ vozidlo z ust. § 43 ods. 1 a ods. 4 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, tak túto časť rovnako správca cesty, ktorým je mesto, realizuje prakticky v súlade s ust. § 3d ods. 5 písm. d) zák. č. 135/1961Zb. o pozemných komunikáciách prostredníctvom právnickej osoby, ktorú mesto na tento účel zriadilo. V danom prípade, hlavné mesto SR Bratislava, zakladateľskou listinou zo dňa 23.12.1993 ako jediný zakladateľ založilo akciovú spoločnosť s obchodným menom Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, pričom v zmysle výpisu z obchodného registra tejto akciovej spoločnosti je jej jediným akcionárom Hlavné mesto SR Bratislava a predmetom činnosti tejto obchodnej spoločnosti je aj odťahovacia služba, keď mestské zastupiteľstvo schválilo dňa 15.2.2005 zmenu stanov tejto akciovej spoločnosti tak, že do jej predmetu činnosti bola doplnená práve odťahovacia služba. Odťah motorového vozidla žalovanej teda technicky zrealizovala právnická osoba na to zriadená správcom danej pozemnej komunikácie, čiže rovnako oprávnená osoba.

20. Odvolací súd preto uzatvára, že v danom prípade bolo preukázané, že odstránenie vozidla tvoriaceho prekážku cestnej premávky vykonal správca komunikácie - Mesto Bratislava, a to jednak svojim povereným orgánom mestskej polície, ktorá prijala rozhodnutie o odťahu a jednak odťah zrealizoval svojou právnickou osobou na to zriadenou, ktorým je žalobca. Pretože žalobcovi vznikli v súvislosti s odťahom vozidla žalovanej náklady, má jednoznačne nárok na ich náhradu od žalovanej, ako prevádzkovateľky motorového vozidla, ktorá tým, že spôsobila prekážku cestnej premávky vyžadujúcu odstránenie vozidla, tieto náklady zavinila (§ 420 ods. 1 OZ).

21. Dôvodom odťahu motorového vozidla žalovanej teda bola skutočnosť, že jej vozidlo tvorilo prekážku cestnej premávky, ako bolo už zdôvodnené vyššie. Je pritom potrebné rozlišovať, jednak sankciu za spôsobené priestupky, za čo bola žalovaná pokutovaná v blokovom konaní a jednak náklady odťahu, čo je celkom iný právny titul, keď jej povinnosťou bolo uhradiť náklady odťahu subjektu, ktorému tieto náklady spôsobila. Ako bolo uvedené vyššie, o odstránení jej vozidla rozhodlo Mesto Bratislava prostredníctvom svojho útvaru a odťah zrealizovala právnická osoba mestom na tento účel zriadená. Svojim protiprávnym konaním tak spôsobila žalovaná žalobcovi škodu, ktorú je povinná mu nahradiť. Jej námietky proti uznaniu dlhu, ktoré podpísala, sú nepodstatné, pretože súd prvej inštancie nezaložil svoje rozhodnutie jedine na základe tejto listiny, ale po riadnom preskúmaní skutkového stavu.

22. Žalovaná sa bránila tým, že sa nedopustila svojím konaním daných dopravných priestupkov a jej vozidlo nepredstavovalo prekážku cestnej premávky. Odvolací súd však má uvedené v tomto spore za preukázané už len samotnou fotodokumentáciou, ktorá žalovanú v celom rozsahu usvedčuje z ich spáchania (ako bolo vyhodnotené vyššie). Navyše žalovaná bola za dané priestupky postihnutá v blokovom konaní, pričom pokutu zaplatila. Podľa § 193 CSP, je súd viazaný rozhodnutím príslušného orgánu o tom, že bol spáchaný priestupok a o tom, kto ho spáchal, teda v danom prípade rozhodnutím vydaným v blokovom konaní. Blokované konanie je skrátene, zjednodušené a rýchlejšie správne konanie, ktoré v sebe obsahuje nevyvrátiteľnú domnienku naplnenia všetkých prvkov skutkovej podstaty priestupku, a to je subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka. Pokutu v blokovom konaní je možné uložiť len v prípade, ak je priestupok spoľahlivo zistený a obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť. Uhradením sankcie sa blokované konanie právoplatne končí. Rozhodnutie v správnom konaní je tu nahradené vydaním pokutového bloku, alebo bloku na pokutu nezaplatenú namieste. Proti rozhodnutiam vydaným v blokovom konaní nie je odvolanie prípustné. Rozhodnutie v blokovom konaní je totiž právoplatným rozhodnutím vydaným v správnom konaní, ktoré však svojou povahou zasahuje do práv a povinností a ako také podlieha súdnemu preskúmaniu prostredníctvom žaloby podanej na správnom súde akt. už v zmysle zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, predtým v rámci režimu správneho súdnictva podľa § 244 a nasl. zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinný do 30.6.2016. Žalovaná však nepreukázala, že by takúto žalobu na príslušnom správnom súde podala. Odvolací súd má preto za to, že daný blok na pokutu je stále právoplatným rozhodnutím. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná podala na veliteľstve Mestskej polície hlavného mesta Bratislavy SR odvolanie, proti rozhodnutiu mestskej polície o odťahu jej vozidla na základe záznamu o priestupku. Ako bolo uvedené vyššie, takýto opravný prostriedok proti rozhodnutiu v blokovom konaní prípustný nie je, preto jej aj bola len zaslaná písomná odpoveď náčelníčky mestskej polície zo dňa 3.1.2014 (č. I. 64 spisu), kde žalovanej vysvetlili postup mestskej polície a dôvody jej postihu. Pokiaľ sa však žalovaná chcela voči rozhodnutiu mestskej polície brániť, mala podať tzv. správnu žalobu. Súd v civilnom sporovom konaní je

prítom viazaný právoplatným rozhodnutím vydaným v blokovanom konaní podľa § 193 CSP. Navyše ako bolo uvedené vyššie, odvolací súd má vykonaným dokazovaním spáchanie priestupkov, za ktoré bola žalovaná v blokovanom konaní postihnutá, aj za preukázané.

23. Pokiaľ ide o vzájomnú žalobu žalobkyne, ktorou sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 100,- eur za nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z., tak odvolaciemu súdu nezostáva konštatovať nič iné len to, že tento svoj vzájomný návrh podala žalovaná v tomto spore voči pasívne nelegitimovanému subjektu. Žalobca nie je orgánom, ktorý rozhodol o tom, že sa má vykonať odťah motorového vozidla. Táto obchodná spoločnosť na základe rozhodnutia mestskej polície tento odťah iba fyzicky zrealizovala, takže ak sa žalobkyňa domáha nejakých nárokov titulom nezákonného rozhodnutia, žalobca subjektom, ktorý má zodpovedať za nezákonné rozhodnutie podľa zák. č. 514/2003 Z. z. nie je. Mestská polícia, vo vzťahu k rozhodnutiu ktorej sa žalobkyňa náhrady domáha ani nie je stranou tohto konania. Preto postupoval súd prvej inštancie správne, pokiaľ vzájomnú žalobu žalovanej pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalobcu ohľadom uplatneného nároku žalovanej zamietol.

24. Nedôvodné sú potom ďalšie odvolacie argumenty žalovanej v odvolaní. Pokiaľ žalovaná uvádza, že jej vozidlo nebolo odtiahnuté bezodkladne, je potrebné uviesť, že v zmysle § 43 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. je predovšetkým ten, kto prekážku v cestnej premávke spôsobil, povinný túto odstrániť bezodkladne, čiže v prvom rade bola žalovaná povinná svoje vozidlo z miestnej komunikácie odstrániť. Naproti tomu neoprávnene parkovala na danom mieste od 13:45 hod. až do odtiahnutia vozidla o 16:31 hod. Správca cesty predmetnú prekážku odstránil v rámci svojich kapacitných možností. Žalovaná sa snaží vyvinúť zo spáchania dopravných priestupkov tým, že neustále poukazuje na § 25 ods. 1 písm. d) zák. č. 8/2009 Z. z., teda že sa na ňu nevzťahoval zákaz stáť vo vzdialenosti kratšej ako 5m pred hranicou križovatky, lebo tam bola križovatka v tvare „T“ a ona stála na náprotivnej strane vyúsťujúcej cesty. Zákaz stáť sa však v danom prípade vzťahoval nie na jej stáť na náprotivnej strane vyúsťujúcej cesty, ale že stála 5m od hranice križovatky, ktorá bola podľa fotodokumentácie za vozidlom žalovanej, ku ktorej križovatke viedlo vodorovné dopravné značenie, ktoré svojím vozidlom zakrývala a zaberala tiež odbočovacý jazdný pruh vedúci k tejto križovatke. Tvrdí tiež, že vodorovné značenie, ktoré mala svojím vozidlom zakrývať, bolo viditeľné. To ale neobstojí, pretože skutočne časťou svojho vozidla stála na priamo na tomto vodorovnom dopravnom značení a keďže zároveň zaberala jazdný pruh, zaciľovala dopravné značenie ostatným prichádzajúcim motorovým vozidlám. Z fotodokumentácie je tiež zrejmé, že na obojsmernej ceste žalovaná parkovala v protismere, čím porušila § 23 ods. 1 veta prvá zák. č. 8/2009 Z. z. Rovnako nie je relevantné, či boli v danom prípade odtiahnuté aj ostatné motorové vozidlá, ktoré tam v danom čase parkovali, pretože ide o jej osobnú zodpovednosť ako vodičky daného motorového vozidla. Ako bolo uvedené vyššie, Dopravný podnik Bratislava, a.s. nie je orgánom verejnej moci, je to obchodná spoločnosť, ktorej zriaďovateľom je mesto. Pokiaľ žalovaná namieta to, že súd sa zaoberal v odôvodnení aj tým, že vozidlo určené pre osobu s ŤZP používala žalovaná, tak jej argumentácia je pre výsledok sporu nepodstatná a súd sa uvedenou skutočnosťou zaoberal len z dôvodu, že ju použila sama žalovaná ako argument v podanom odpore voči platobnému rozkazu.

25. Žalovaná v odvolaní sama uvádza, že nenamietala výšku nákladu na jednotlivý odťah, ale spochybňuje logiku tohto výpočtu v znaleckom posudku. Na tomto mieste odvolací súd uvádza, že sa plne stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie v ods. 25 napadnutého rozsudku. Výšku týchto nákladov má odvolací súd za primeranú, najmä ak samotná žalovaná v odvolaní uvádza, že výšku nákladov za odťah nespochybňuje. Ak by sa mala výška nákladov na odťah po každom zisťovať samostatným znaleckým posudkom, tak by náklady takéhoto znaleckého dokazovania, boli mnohonásobne vyššie, ako samotné náklady odťahu a to vo výške niekoľkých stoviek eur. K povinnosti uhradiť náklady odťahu, by tak žalobkyňa bola povinná nahradiť aj náklady znaleckého dokazovania, čo by bolo pre ňu samotnú veľmi nevýhodné.

26. Pokiaľ žalovaná namieta, že uznanie dlhu vykonala v tiesni, tak v tomto smere, sú skutkové tvrdenia strán protichodné. Ako však už odvolací súd uviedol vyššie, súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nezaložil len na tomto uznaní, ale na základe vyhodnotenia výsledkov celého vykonaného dokazovania.

27. Pokiaľ žalovaná navrhovala, aby v odvolacom konaní súd vykonal dokazovanie, dopytom na Mestskú políciu v Bratislave, ako rozhodla o sťažnosti a odvolaní žalovanej voči rozhodnutiu príslušníka mestskej polície o odstránení vozidla, prípadne či bol priestupkový spis postúpený na dopravný inšpektorát a

ako bolo skončené priestupkové konanie; tak predovšetkým má odvolací súd za to, že je zrejmé, že odvolanie žalovanej vybavila mestská polícia vyjadrením náčelníčky zo dňa 3.1.2014 (č. I. 64). Ako bolo uvedené vyššie, žalobkyňa mohla v danom prípade podať žalobu v správnom súdnom poriadku, čo však netvrdila, že urobila. Tiež je povinnosťou sporovej strany v zmysle zásad Civilného sporového poriadku, najmä koncentračnej zásady, predkladať dôkazné prostriedky včas, pričom tak žalovaná sama neurobila, keď ako oprávnený subjekt, sama mohla zistiť skutočnosti, ktoré sa dožadovala prešetriť cestou súdu. Navyše by takéto dokazovanie bolo nadbytočné, pretože ako bolo uvedené vyššie, bolo v tomto spore preukázané, že o odstránení vozidla žalovanej rozhodol oprávnený subjekt, odťah rovnako vykonala oprávnená právnická osoba.

28. Ďalšie odvolacie argumenty žalovanej považoval odvolací súd pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

29. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 365 ods. 3 CSP), neprihliadajúc na dôvody, ktoré žalovaná doplnila a rozšírila dodatočne v odvolacom konaní vo svojich vyjadreniach k vyjadreniam žalobcu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, vrátane vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, odvolaním žiadnej zo strán osobitne nenapadnutého, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

30. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offa podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania proti neúspešnej žalovanej. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).